

**Overweging nav Prediker 2:20-27 en Matteus 6: 19-23
aansluitend kort orgelspel**

Lieve mensen, gemeente van Jezus Christus

‘Hamsteren!’

U kent vast allemaal die reclame
van een grote supermarktketen.
Meestal jaarlijks na oud-en nieuw,
als velen al goed hebben ingekocht
en flink geld uitgegeven voor de feestdagen,
dan komen de grote aanbiedingen
van 2 halen 1 betalen
of andere stapelkortingen.
Om de klant te lokken
om ook na de feestdagen,
waarin velen de kasten vol en de
portemonnee misschien leeg hebben,
te blijven kopen.

Hoe anders is het advies
van Jezus in het Matteusevangelie.
Verzamel voor jezelf geen schatten op aarde!
En je kunt je afvragen:
zou Jezus hier echt bedoelen
dat je geen voorraad mag hebben?
Ik denk het niet!
Je mag best toekomstgericht en
een voorraad in je kast hebben.
Ik heb dat ook, zodat ik op een later moment
middelen van bestaan heb.

Wat wil Jezus dan zeggen met deze woorden?
Het gedeelte dat Marieke heeft gelezen
is een gedeelte uit de Bergrede.
De Bergrede kunnen we zien
als de blauwdruk van de leefregels
die Mozes kreeg van God in de woestijn,
om samen goed te kunnen leven.
Jezus maakt als het ware een kopie
van die leefregels, alleen met woorden
en voorbeelden van de tijd waarin hij leeft.

Jezus wil aangeven dat je met die verzamelwoede,
alleen met jezelf bezig bent.
Het je leven beheerst.
Het is niet zo dat je geen
wereldse goederen mag hebben.
Maar laat het je niet beheersen!
Laat je hart spreken, want
waar je schat is zal ook je hart zijn.
Daar is mee bedoeld:
dat je hart de kern is van wie je zelf bent.
Als je leeft in liefde, barmhartigheid en oprechtheid
voor God en mensen, dus met je hart,
maakt dat je leven rijk,
meer dan grote voorraden.
Als je je daarvan bewust bent,
dan helpt het ook om te kiezen bij
prioriteiten en doelstellingen in het leven
Hierbij moest ik denken
aan wat ik las over verduurzamen.
Het schijnt toch vaak bij onze huidige inzet
voor verduurzamen,
dat allerlei maatregelen tot verduurzaming
haalbaar en voordelig zijn
voor de beter gesitueerden.
En daar moeten we mee uitkijken.
Want dat kan leiden tot nog meer ongelijkheid.
Niet dat we geen aandacht moeten hebben
voor verduurzamen,
maar laten we ook goed kijken hoe dat gebeurt.

Ook Prediker spreekt hierin een woordje mee.
Over vertwijfeling en zwoegen onder de zon!
Hij leefde 3000 jaar geleden,
was een rijk en ontwikkeld man.
Maar vraagt zich af:
wat het voordeel is van al het gezwoeg?
Want als mens blijf je altijd afhankelijk
van de grilligheden van het leven.
Hij zegt: Geniet maar van de goede dingen!
Maar... als we doorlezen dan lezen we ook

dat je er, bij alles wat je doet,
er goed aan doet om de dingen
ethisch verantwoord te doen.
Want God kijkt over je schouder mee.
Alles is in de hand van God.
God maakt deel uit van je leven.
Niet dat God alles regelt en doet
en je zelf geen verantwoording hoeft te nemen.
Maar Prediker keert zich tegen de gedachte
dat jij meent dat alles maakbaar is
en je alles kunt beheersen voor je eigen gewin.
De ethiek is dat je weet wat delen is.
En dat sluit weer aan bij de woorden van Jezus.
Rekening houden met en omzien naar elkaar.
Biddag is beseffen dat we als individu,
maar ook als kerk
een tegengeluid mogen laten horen
in onze samenleving.
Dat het niet alleen draait
om eigen economisch gewin,
maar dat wij staan en deel,
uitmaken van een groter geheel.
Alles is in de hand van God, zegt Prediker.
Als wij ons realiseren
dat ook wij van God ontvangen,
dan mag het duidelijk zijn
dat we delen van onze rijkdom met anderen
die het minder hebben.
En..... u was gewend om met biddag
een pootaardappel te krijgen.
In de tuin te planten, te oogsten begin september,
de opbrengst weer mee te nemen
naar de kerk,
zodat we het aan de Voedselbank kunnen geven.
Maar we doen het nu in Klein Salland verband.
En dan heb je weer met meer mensen te maken.
Waarvan sommigen ook veel meer verstand
hebben van aardappelen dan ik heb.
En vonden ze dat we het later
in het seizoen moesten uitdelen.

Dat we gaan we nu dus doen op 5 april.
Maar waar het mij vooral omgaat,
ook met de pootaardappel,
dat we ons realiseren
dat we niet alles in de hand hebben.
Afhankelijk zijn van de grilligheden van het leven
en daarmee hebben te dealen
Maar dat we mogen vertrouwen op God,
dat ook wij ontvangers zijn uit Zijn hand.
Moge het zo zijn.
Amen.